

Boris Pavković

Uz 70. rođendan

Prof. dr. Boris Pavković rođen je 20. studenog 1931. godine u Zagrebu. Maturirao je 1951. na zagrebačkoj V. gimnaziji. Diplomirao je na Matematičkom odjelu PMF-a 1957. Magistarski rad *Fiksne točke neprekidnih preslikavanja* obranio je 1966., a 1974. je doktorirao s disertacijom pod naslovom *Prilozi diferencijalnoj geometriji krivulja i ploha u izotropnim prostorima*. Na toj disertaciji radio je za vrijeme boravka na MGU u Moskvi 1971/72.

Kraće je vrijeme radio na srednjoj školi, a 1959. godine izabran je za asistenta na Strojarsko–brodograđevnom fakultetu. Nakon dvije godine prelazi na Matematički od-

jel PMF-a. Najprije radi kao asistent u Geometrijskom zavodu, a 1975. postaje docent. Godine 1980. biran je u zvanje izvanrednog, a 1989. redovnog profesora.

Znanstveni rad prof. Pavkovića najvećim je dijelom iz područja Diferencijalne geometrije prostora s projektivnim metrikama.

Profesor Pavković je predavao razne, prije svega geometrijske kolegije na II. stupnju (*Diferencijalna geometrija, Linearna algebra, Nacrtna geometrija, Projektivna geometrija, Elementarna matematika, Metodika nastave matematike*) a na postdiplomskom studiju predavao je kolegij *Riemannova geometrija*. Bio je i predstojnik Geometrijskog zavoda i voditelj Katedre za metodiku matematike i računarstva na Matematičkom odjelu PMF-a u Zagrebu.

Profesor Pavković bio je voditelj četiri magistarska rada i sedam doktorskih disertacija, a kod njega je diplomiralo više od stotinu studenata.

Zbog narušena zdravlja, u mirovinu je otišao 1974. godine.

Supruga prof. Pavkovića, Marija Pavković, također je diplomirana matematičarka. Gotovo cijeli radni vijek provela je na I. gimnaziji u Zagrebu. Zbog svojeg uspješnog pedagoškog rada imenovana je za profesora mentora u prvoj skupini imenovanja 1993. godine.

Prof. Pavković sa suprugom u Varaždinskim toplicama 1999.

Sklonosti prof. Borisa Pavkovića prema nastavi matematike u osnovnoj i srednjoj školi svima su dobro poznate. On je metodičar po instinktu. Nesklon uobičajenom izlaganju kolegija *Metodika nastave matematike*, smatrajući kako je dobar primjer najpoučniji i najučinkovitiji, brižno je birao teme na kojima je mogao zorno pokazati kako valja predavati matematiku. U svojoj nastavi njegovao je zor, poticao intuiciju, ukazivao na dosjetljiva i duhovita rješenja, prirodnost i ljepotu matematičkog otkrića. Gorljiv je zagovornik heurističke nastave i učenja na temelju rješavanja problema. Anegdote iz svijeta matematike i crtice iz povijesti matematike uvijek su bile sastavni dio njegovih predavanja i tekstova. Sve to matematici daje ljudski lik, koji joj, posebice u nastavi, ponekad toliko nedostaje.

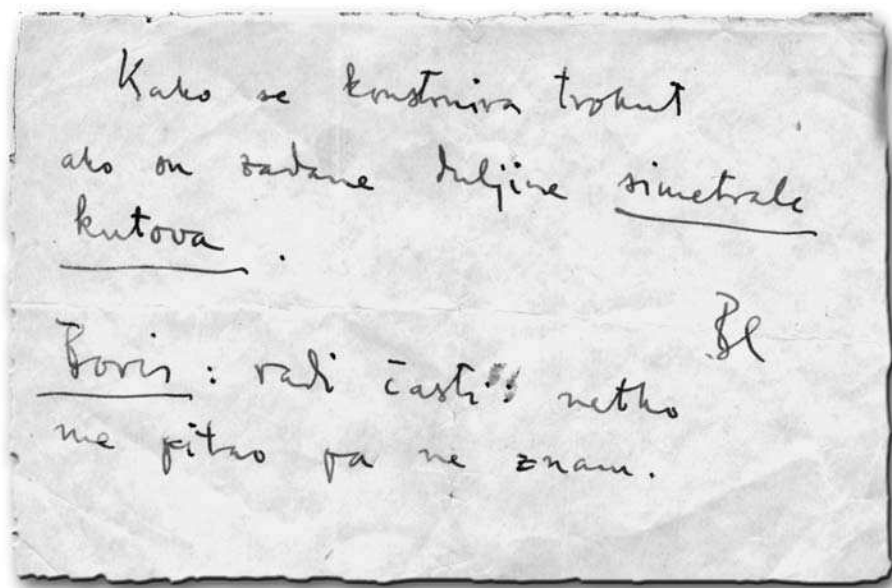
Svoju vezanost uz nastavu matematike prof. Pavković je iskazivao kroz čitav niz djelatnosti. Napisao je niz srednjoškolskih udžbenika, nekoliko knjižica za nadarene učenike. Bio je nezamjenjiv član više povjerenstava za izradu programa nastave matematike u osnovnoj i srednjoj školi. I danas je vrlo rado viđen gost na seminarima za stručno-metodičko usavršavanje na kojima je održao nebrojeno mnogo predavanja. Sudjelovao je u pripremanju i održavanju učeničkih mate-

matičkih natjecanja od samih njihovih početaka. Objavio je čitav niz članaka namijenjenih nastavnicima matematike, a također i onih namijenjenih naprednijim srednjoškolicima (u *Matematičko-fizičkom listu*). Glavni je urednik popularno-znanstvenog časopisa *Matka*.

Zbog uistinu velikih zasluga koje je tijekom godina stekao zdušno radeći na popula-

Na ribičiji u Aljmašu 1980.

Poruka prof. dr. Blanuše

rizaciji matematike, prof. Pavković je 1992. godine primio državnu znanstvenu nagradu *Fran Tučan*.

Prof. dr. Boris Pavković je odličan matematičar s jasnim uvidom u cjelinu matematičke znanosti. Posebice je nenadmašan u poznavanju elementarne matematike, koju samo neupućeni mogu držati "manje vrijednom". Godinama su se "jednostavni problemi", ali koje nitko nije uspijevaio riješiti, slijevali prema njegovu kabinetu na II. katu Marulićeva trga 19, i kasnije na Bijeničkoj 30., gdje bi ih on riješio, a rješenja su nerijetko bila sadržaj-nija od očekivanog.

Profesor Pavković je vrlo druželjubiv čovjek, uvijek spreman na suradnju i pomoć. Njegovi studenti javljali su mu se godinama nakon diplomiranja, tražeći od njega poneki savjet ili stručnu pomoć. To mnogi rade i danas premda je profesor u zasluženoj mirovini.

Prof. Pavković je kondiciju što mu je trebala za silnu energiju koju je ulagao u svoj rad prikupljao u prirodi, pa tako i danas kao i u mlađim danima s jednakom strašću odlazi u ribičiju.

Branimir Dakić

... Metodika je moje "unutarnje" određenje. Ne mogu objasniti, volim taj posao. Za mene je uvijek izazov kako objasniti nešto zakučasto. Najmilije mi je oružje živa riječ. Nažalost, ne volim pisati. Moram spomenuti utjecaj jednog vrsnog matematičara i metodičara, profesora Sveučilišta u Stanfordu, to je George Polya, Amerikanac mađarskog porijekla...

... Njegovi pogledi na nastavu u skladu su s Preporukom Američkog matematičkog društva, čija je glavna ideja sadržana u principu **pogađajte, ispitujte i dokazujte**. Tu se misli da "u malom" treba imitirati stvaralačku aktivnost matematičara. Navedeni je princip u osnovi svih mojih metodičkih nastojanja.

Iz intervjuja dr. Pavkovića Školskim novinama, 23. lipnja 1992.